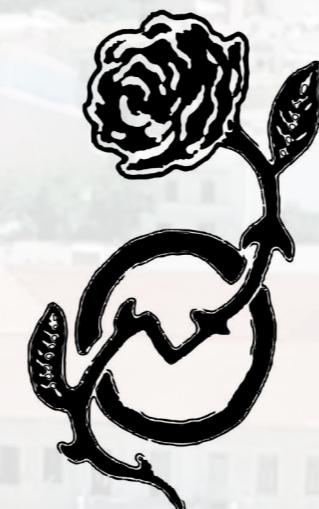

ROSA NERA

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΚΑΣΤΕΛΙ

Με ειλικρινή πρόθεση για τη γόνιμη συνάντηση μεταξύ όλων των εν δυνάμει και εν ενεργεία αγωνιζόμενων ανθρώπων, των με ή χωρίς λεφτά, των με ή χωρίς χαρτιά, όσων μοιράστηκαν τον κόπο και τη χαρά στο εγχείρημα της Rosa Nera, όσων εξέφραζαν γόνιμα τις αντιθέσεις τους.

Ενισχύοντας κάθε είδους αντιπαραθέσεις με την αγοραία ηθική της εμπορευματοποίησης του λόφου Καστέλι, σύμφωνα με τα σχέδια της εταιρίας-φάντασμα Belvedere Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε., και τη συνακόλουθη άφεση των ζωών μας στην πόλη-εμπόρευμα.

Ευχόμαστε Κακά Ξέτελα στην «επένδυση» και υποσχόμαστε σε όσους/ες βιώνουν την αποξένωση από κάθε τι γύρω τους: καίριους, δημιουργικούς και νικηφόρους αγώνες για το έτος 2021 και έπειτα.

Για να γίνουν όλα για όλους (και τίποτα δικό μας), για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, για την ένωση των «από τα κάτω» στα Χανιά, αλλά και σε κάθε γωνιά του κόσμου! Ένα έτος γεμάτο Αντίσταση, Αυτό-οργάνωση και Αλληλεγγύη.

Με τον βαθύτερο σεβασμό στους ανθρώπους που νιώθουν δικούς τους τους πόνους της γης, που βιώνουν στο πετσί τους την εκμετάλλευση, σ' αυτούς που οι ζωές τους βρίσκονται συνεχώς στο στόχαστρο.

Συνέλευση Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Rosa Nera

Γενικό πνεύμα της πρότασης

Χαρακτηριστικό της επί 16 χρόνια αυτοδιαχείρισης του κτηρίου, είναι η ανοιχτή πολιτική/διαχειριστική συνέλευση της κατάληψης και η ελεύθερη πρόσβαση στην αυλή.

Το κτήριο που φιλοξενούσε την κατάληψη κατέρρεε μέχρι το 2004, με αποκλειστική ευθύνη του Πολυτεχνείου Κρήτης, οπότε καταλήφθηκε μαζικά και απέκτησε όψη. Η νέα, ανοιχτή ομάδα που συνθέτει το εγχείρημα βαπτίστηκε Rosa Nera (Μαύρο Ρόδο). Από τότε μέχρι και τις 5 Σεπτεμβρη του 2020, ημερομηνία εκκένωσης της κατάληψης, ο λόφος Καστέλι αποτελεί χώρο πολιτικής συνάντησης, από όπου ξεκίνησαν ή συνδέθηκαν ποικίλοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες. Η κατάληψη προσέφερε στέγη σε συλλογικότητες της πόλης, αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και σε άτομα που είτε το επέλεγαν, είτε το χρειάζονταν (πρόσφυγες, μετανάστριες, άστεγους, φοιτήτριες, ανέργους). Φιλοξενούσε επίσης, μαθήματα, πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, πάντοτε χωρίς αντίτυπο.

Στη Rosa Nera, δεν ανήκει τίποτα σε κανέναν. Όλοι και όλες έχουν τη δυνατότητα να συναντηθούν για να συν-αποφασίσουν και να συμπράξουν προς την αλλαγή των όρων ζωής τους και των γύρω τους.

ΠΡΟΪΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

- ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ
 - ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΜΕ ΚΕΙΜΕΝΑ
 - ΑΙΘΡΙΟ
 - ΚΗΠΟΣ
 - ΧΩΡΟΣ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ
 - ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΑΠΟ ΣΟΒ
 - ΧΩΡΟΣ ΘΕΡΙΝΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ, ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ Κ.Α.
 - ΠΟΔΗΛΑΤΑΔΙΚΟ
 - ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
 - ΘΕΑΤΡΟ
 - ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
 - ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ
 - ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
 - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 - ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΤΕΚΙ
 - ΧΑΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ
 - ΔΟΜΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ
 - ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ
 - ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ
 - ΧΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

ΑΞΙΕΣ

Αυτοθέσμιση

Η διαδικασία της ανοιχτής συνέλευσης αποτελεί βασική προϋπόθεση της αυτοδιαχείρισης του χώρου. Με εργαλεία την συνδιαμόρφωση, την αλληλεγγύη και την οριζοντιότητα, θεσμίζονται κανόνες λειτουργίας του εγχειρήματος.

Ισότητα

Στο εγχείρημα της Rosa Nera, κοινό όραμα αποτελεί το ξεπέρασμα των κοινωνικών διαχωρισμών του φύλου, της φυλής και της τάξης, μέσω της δημιουργίας αδιαμεσολάβητων κοινωνικών σχέσεων και συνολικής κριτικής απέναντι στη λογική του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Μοίρασμα

Η διάθεση για το μοίρασμα των πόρων μέσα σε μια κοινότητα, που έχει χρησιμοποιηθεί παραδοσιακά από τα ελευθεριακά και τα εργατικά κινήματα, γίνεται ο κοινός τόπος στη συνάντηση των “από κάτω”.

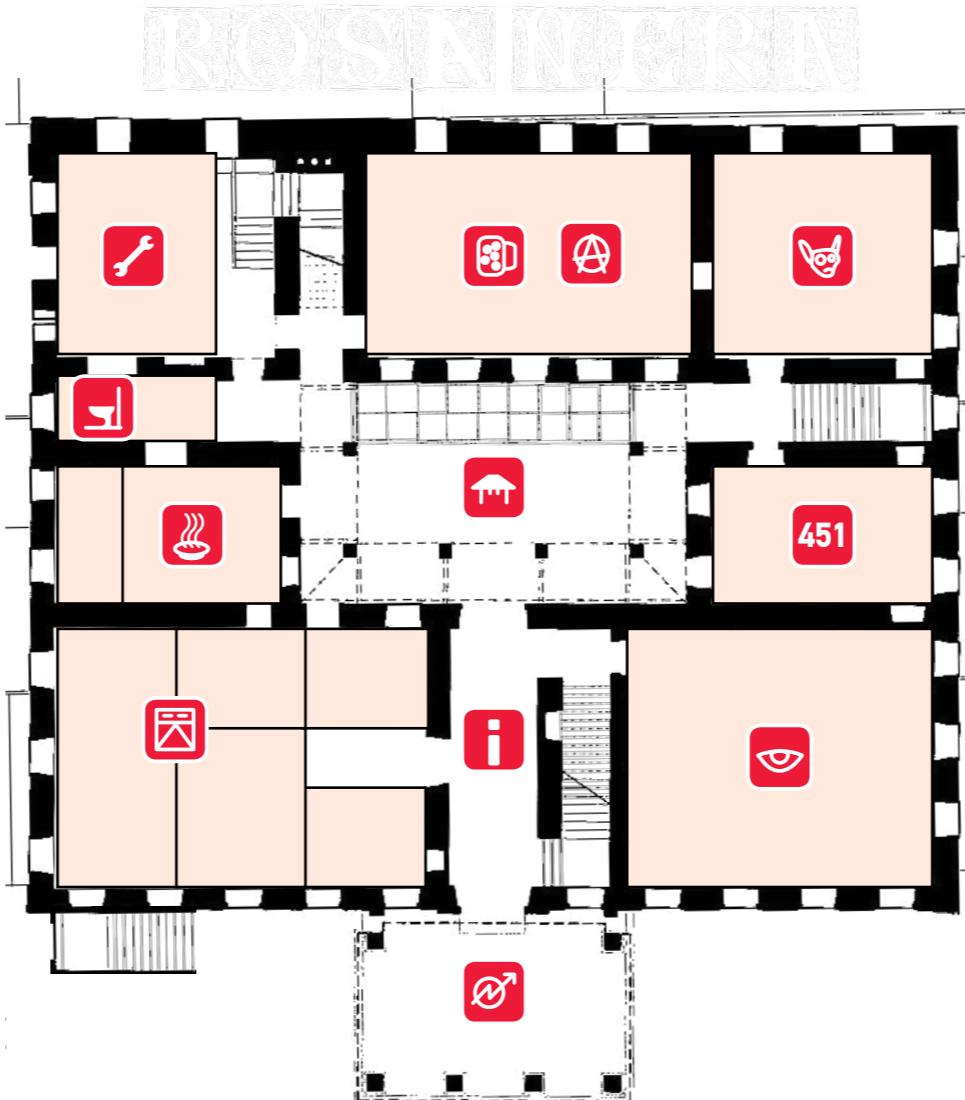
Όλες οι δομές της κατάληψης λειτουργούν χωρίς αντίτιμο, ώστε να είναι προσβάσιμες σε όλους/ες. Ελεύθερη συνεισφορά σημαίνει ότι στηρίζεις όσο μπορείς κι όσο θες, από μια θέση συμμετοχής και υποστήριξης, κι όχι από μια θέση κατανάλωσης και ιδιοτέλειας.

Αλληλοβοήθεια

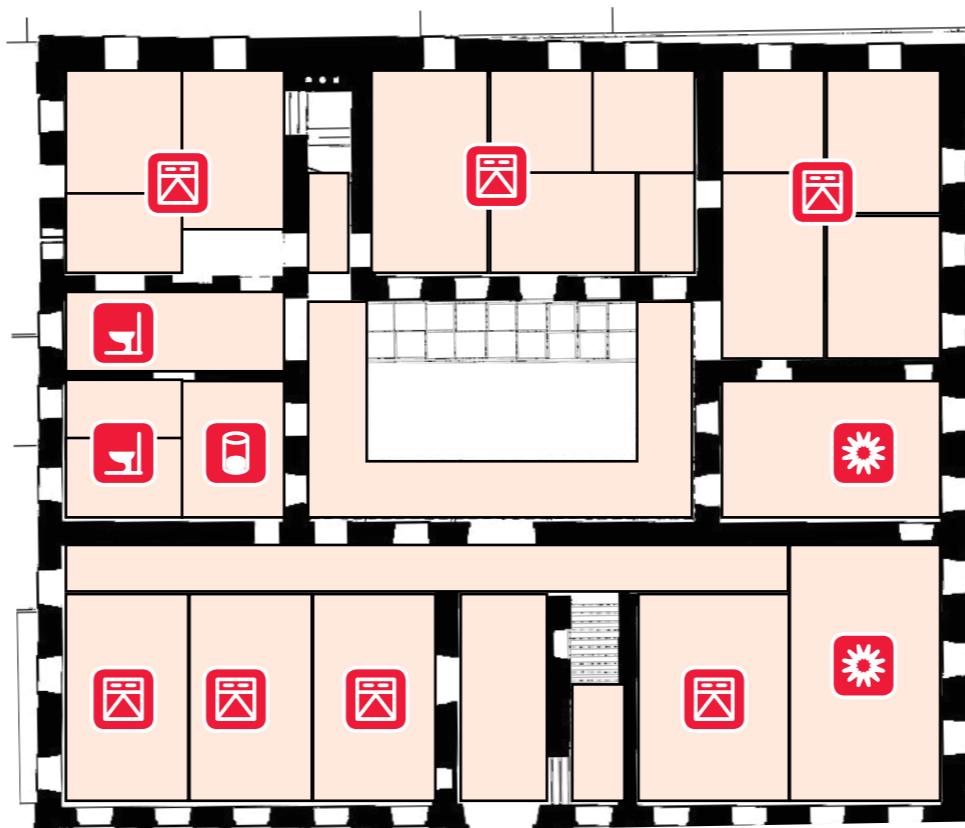
Η αμοιβαιότητα - η τάση αλληλοβοήθειας - στον άνθρωπο έχει τόσο μακρινή προέλευση και είναι τόσο βαθιά συνυφασμένη με όλη την προηγούμενη εξέλιξη του ανθρώπινου είδους, που διατηρείται από την ανθρωπότητα μέχρι σήμερα, παρά τις αντιξότητες της ιστορίας και τους ανταγωνισμούς.

Πιοτρ Κροπότκιν, *Αλληλοβοήθεια*, ένας παράγοντας στην εξέλιξη.

‘Ο,τι πουλιέται είναι άχρηστο,
ο πλούτος βρίσκεται σε όσα
μοιραζόμαστε.

ΚΑΤΟΥΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΥΦΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΧΡΗΣΕΙΣ

- ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ
- ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΜΕ ΚΕΙΜΕΝΑ
- ΑΙΘΡΙΟ
- ΧΩΡΟΣ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
- ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ
- ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
- ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
- ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
- ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΤΕΚΙ
- ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
- ΧΑΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΑΔΙΚΟ
- ΘΕΑΤΡΟ
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ
- ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
- ΔΟΜΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ
- ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

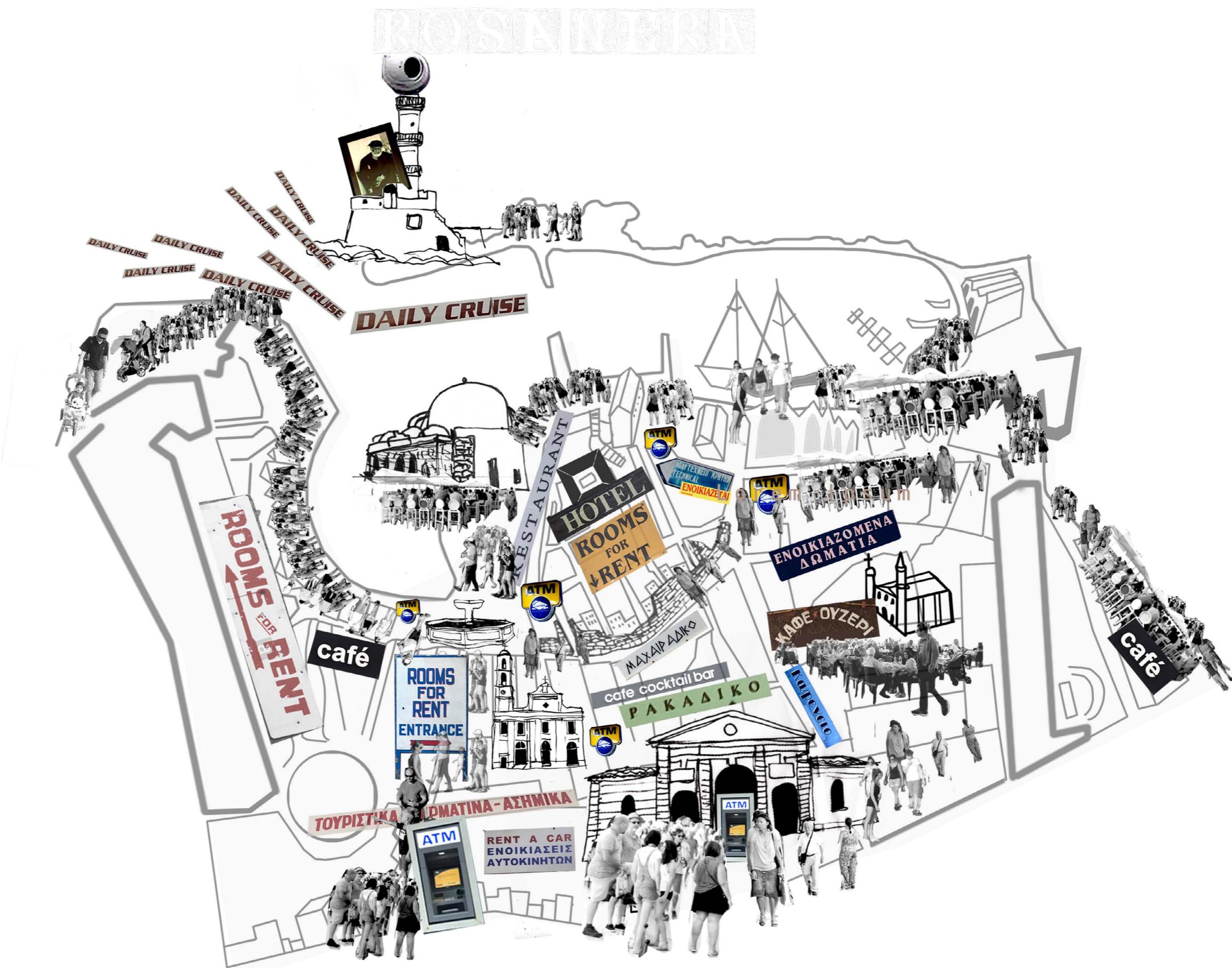
Σημείο αναφοράς για την πόλη

Η συζήτηση για το μέλλον του λόφου Καστέλι μας αφορά όλους/ες. Συνδέεται άμεσα με το ζήτημα της τουριστικοποίησης της παλιάς πόλης, την ποιότητα ζωής των κατοίκων της, της στέγασης, της εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων. Οι προτάσεις “αξιοποίησης προς όφελος της κοινωνίας” που κατατίθενται ανά καιρούς, παραγγωρίζουν - σε βαθμό υποκρισίας - την ίδια την έννοια της κοινής ωφέλειας την οποία προτάσσουν.

Κάθε νέα πρόταση (δημοτική βιβλιοθήκη, κέντρο καινοτομίας, ιστορικό αρχείο κ.α.) συνεπάγεται τόσο την περίφραξη και την εμπορευματοποίηση του χώρου, όσο και την υιοθέτηση μιας παθητικής στάσης από τον “επισκέπτη”, η οποία είναι ριζικά διαφορετική από τη ψυχική στάση και την κοινωνική σχέση που απαιτείται για τη θέσπιση και τη λειτουργία των κοινών.

Ο δημόσιος χαρακτήρας εντοπίζεται στο γεγονός της πρόσβασης τόσο στις δομές του κτηρίου και τις χρήσεις του όσο και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων ισότιμα. Και εδώ δεν αναφέρεται απλώς ένα φαντασιακό. Αναφέρεται η πραγμάτωση μιας κατάστασης για 16 χρόνια. Μόνο ως αθέμιτες μπορούν να θεωρηθούν, λοιπόν οι όποιες προτάσεις για το “μέλλον του λόφου” παραγνωρίζουν τη συλλογική εμπειρία αυτής της κατάστασης χιλιάδων ανθρώπων.

Η φωτογραφία είναι από την πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη Rosa Nera το Σάββατο 12.09.2020, μία εβδομάδα μετά την εκκένωσή της.

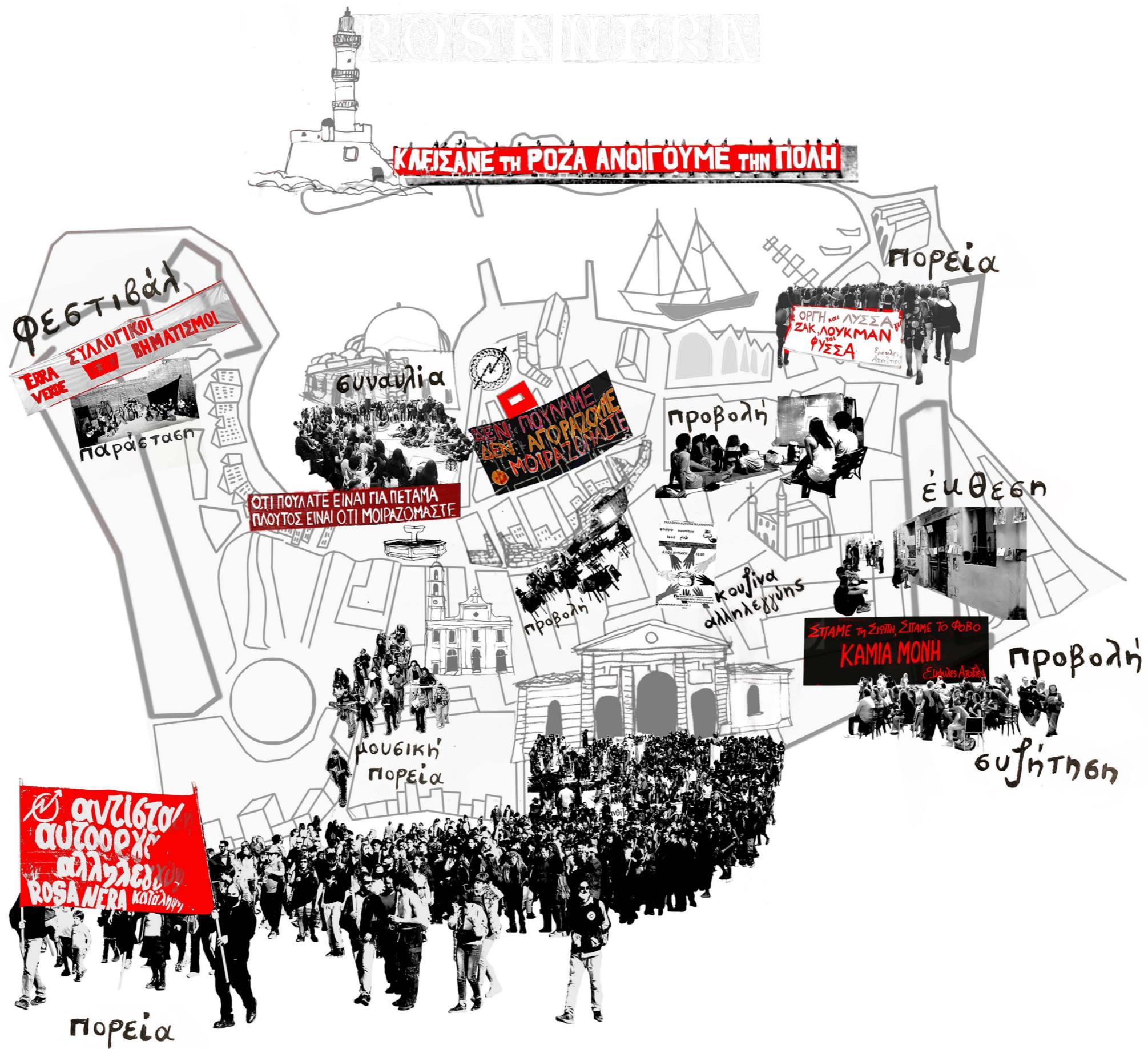

Πόλη - προϊόν

Το σχεδιαζόμενο ξενοδοχείο στο λόφο Καστέλι θα ήταν το αποκορύφωμα της τουριστικής κακοποίησης στο εμπορευματοποιημένο ιστορικό κέντρο των Χανίων. Έρχεται να προστεθεί στον μακρύ κατάλογο των Air-BnB, των εξώσεων, της σπέκουλας για "επενδύσεις" και "ανάπτυξη" μιας συγκεκριμένης κλίκας ανθρώπων. Αφορά, τελικά, το συνολικό μετασχηματισμό της ζωής σε ένα προϊόν, που το κόστος παραγωγής του προϋποθέτει τη διάλυση της ζωής μας. Όλες οι προτάσεις που έχουν παρουσιασθεί για την "αξιοποίηση" του λόφου Καστέλι κάνουν αφαίρεση όλων των υποκειμένων της πόλης και της ιστορίας. Η αγοραία λογική τους διαπερνά και αναπλάθει ακόμα και τους θιασώτες της επένδυσης, οι οποίοι σέρνονται και σέρνονται όλους μας σε μια εκχυδαϊσμένη επιτέλεση του αγοραίου πολιτισμού, που απλώς δεν έχει άλλες αξίες εκτός απ'το χρήμα. Γίνονται, δηλαδή, οι εκτελεστές των αντικοινωνικών επενδυτικών σχεδίων.

Όμως ρωτάμε: ποιος ή τι παρακινεί τις ζωές των ανθρώπων, ώστε να επιβάλλεται η κυκλοφορία των ανθρώπων θεωρημένη ως κατανάλωση, το συχνάζειν να ταυτίζεται με την οικονομική διαμεσολάβηση και ο χώρος της πόλης να αποτελεί το σκηνικό των οικονομικών συναλλαγών;

Η απάντηση βρίσκεται στους δρόμους, έχω απ'τα καβούκια και τις φουύσκες, έχω απ'τα κουμπάκια και τις οθόνες, στους τόπους και τους χρόνους που επανέρχονται συνεχώς, για το ξεπέρασμα των κοινωνικών και ταξικών διαχωρισμών, την ισότιμη και όμορφη (χωρίς εκμετάλλευση) σχέση και την αμφισβήτηση των κυρίαρχων αφηγήσεων του κυνικού "τέλους της Ιστορίας".

Πόλη - συμβάν

Η Rosa Nera συμπυκνώνει σημαντικό κομμάτι της ιστορίας και της συλλογικής μνήμης των Χανίων, συνθέτοντας έναν τόπο συνάντησης για τους συλλογικούς αγώνες και τα κινήματα ελεύθερης αμφισβήτησης και δημιουργίας της εποχής μας. Συνθέτοντας έναν χώρο που γεννά και εκφράζει συλλογικές διεκδικήσεις. Στη Rosa Nera, ο χώρος και ο χρόνος περνά στα χέρια των δρώντων υποκειμένων, ενώ η ανοιχτότητα κι η ποικιλία των συναντήσεων επιτρέπει τη δημιουργία μη προκαθορισμένων καταστάσεων. Τα παραπάνω δεν αποτυπώνονται μόνο στις οργανωμένες πολιτικές παρεμβάσεις στους δρόμους και τις γειτονιές των Χανίων, αλλά αντανακλώνται και στη συνεργασία και το μοίρασμα της ελευθεριακής αντίληψης γύρω απ' την τέχνη και τον πολιτικό πολιτισμό, μαζί με άλλες πολιτικές και καλλιτεχνικές ομάδες εντός του δημόσιου χώρου, πόλης και υπαίθρου.

Η ιστορία δεν εγκλείεται σε δερματόδετους τόμους βιβλίων ή σε ψυχρά αποστειρωμένα μουσεία που λανσάρουν ένα εξωραϊσμένο παρελθόν, αλλά βρίσκεται πάντα ανοιχτή στο καθημερινό πράττειν και κριτικό αναστοχασμό. Για αυτό, το δίπολο «πόλη προϊόν» ή πόλη-συμβάν (δηλαδή, ζωντανή για τους ανθρώπους της) παραμένει ένα ερώτημα ακόμα ανοιχτό, του οποίου η απάντηση εξαρτάται από όλους/ες μας. Όμως, στηρίζουμε ότι η δημιουργία ενός συνόλου χρήσεων που δίνουν τη δυνατότητα ώσμωσης σε συλλογικότητες και άτομα της πόλης, συμβάλλει στην ενδυνάμωση των σχέσεων κοινωνικών ομάδων - κι ειδικά των πιο ευάλωτων. Να σταθούν απέναντι στην ανταγωνιστικότητα του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου, που στα Χανιά, όπως και παντού, στηρίζεται στη φθηνή εργασία ντόπιων και μεταναστών, την υποτίμηση και μετά την υπερτίμηση των αξιών γης, και γενικότερα την άντληση υπεραξίας από κάθε, τελικά, πτυχή της ζωής. Περισσότερο από μια προσβολή των μνημείων του τόπου, η εκκένωση της Rosa Nera είναι μια επίθεση στους συλλογικούς αγώνες του μέλλοντος. Είναι επίθεση στη 16χρονη βιωμένη ιστορία και στα κεκτημένα : της αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων, της ελεύθερης συνάντησης και δημιουργίας, της ζωής στην πόλη για την οποία αξίζει να αγωνιστείς.

Η αυλή

Η αυλή της Rosa Nera ήταν ανέκαθεν ανοιχτή και προσβάσιμη σε όλες και όλους. Λειτουργούσε καθημερινά ως χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων από το πρωί μέχρι το απόγευμα, οπότε η πόρτα έκλεινε για τα αυτοκίνητα και παρέμενε ανοιχτή για τους πεζούς μέχρι το βράδυ.

Κατά τις ώρες αυτές, πολύ συχνά ήταν κατάμεστη με κόσμο: αυτούς κι αυτές που προτιμούν, αντί να πάνε στα μαγαζιά, να κάνουν έναν περίπατο, να πιουν ένα καφέ ή μια μπύρα στο αυτοδιαχειριζόμενο “μπαλκόνι των Χανίων”, αυτούς κι αυτές που δε θα τους κοιτούσαν περίεργα επειδή είναι διαφορετικοί και διαφορετικές, που είχαν κάθε λόγο να βρίσκονται εκεί και που βρέθηκαν εκεί χωρίς λόγο.

Έπειτα από συνέλευση με τους κατόίκους της γειτονιάς το 2007, συναποφασίστηκε το βράδυ να παραμένει κλειστή η αυλή. Εμενε βέβαια ανοιχτή όταν υπήρχαν εκδηλώσεις.

Οι πολυάριθμες οργανωμένες χρήσεις της αυλής συναποφασίζονταν στην ανοιχτή συνέλευση του χώρου. Περιλάμβαναν ποικίλες χρήσεις αναψυχής υπαίθριες εκδηλώσεις, συναυλίες, κινηματογραφικές προβολές,, συλλογική κουζίνα, το θερινό καφενείο, το λαβύρινθο από cob για τα παιδιά, το μποστάνι και το κομπόστ της κατάληψης, μπαλίτσα, και μια ποικιλία αυθόρυμητων και αναρίθμητων στιγμών των κοινοτήτων των Χανίων.

Η ύπαρξη της πολιτικής συλλογικότητας στο λόφο Καστέλι, κι η στέγαση ποικίλων άλλων συλλογικοτήτων της πόλης, έδινε μορφή στη λογική ότι δεν είμαστε μόνο επισκέπτες στο χώρο, αλλά συνυπεύθυνοι διαμορφωτές του. Όχι ως ιδιοκτήτες, αλλά ως συνδημιουργοί, που επιλέγουν μαζί να απελευθερώσουν ένα χώρο από το εμπόρευμα και την εξουσία και να τον συνδιαχειριστούν, να μεριμνήσουν για τη συντήρησή του και την προστασία του από ρατσιστικές, σεξιστικές συμπεριφορές.

Η φωτογραφία από την εκδήλωση μνήμης για τον σύντροφο αναρχικό Βαρδή Τσουρή, 24.06.2017

Η αυλή (συνέχεια)

Στη φωτογραφία, στιγμιότυπο από ένα θερινό αντιεμπορευματικό καφενείο της κατάληψης

Σαφώς, για να μπορεί να καταστεί η αυλή προσβάσιμη, η μόνη εφικτή και 16 χρόνια δοκιμασμένη μέθοδος είναι να περάσει στα χέρια ανθρώπων που έχουν όρεξη, ιδέες και υπομονή (ώστε να ακούσουν και των άλλων τις ιδέες) και να πιάσουν δουλειά για να γίνει η Rosa Nera πιο όμορφη και πιο ανοιχτή.

Η αυλή στο λόφο όμως από τις 5/9/2020 παραμένει κλειστή. Η Εταιρεία χρησιμοποιεί ως ιδιωτικά security φύλαξης ένοπλο προσωπικό απ' το μπατσομέγαρο Χανίων - πράγμα που άλλωστε έχουν επισημάνει κι οι ίδιοι στις ανακοινώσεις τους.

. Μάλιστα μόνο για την φύλαξη ενός ρημαγμένου από την εκκένωση κτηρίου με πρόχειρους υπολογισμούς διαπιστώνουμε ότι δεκάδες χιλιάδες ευρώ - ίσως και εκατοντάδες - δημόσιου χρήματος μπαίνουν ως μισθός στις τσέπες των μπάτσων.

Η αυλή (συνέχεια 2)

Αριστερά. Στιγμιότυπο από το διαδραστικό εργαστήρι του Θεάτρου του Καταπιεσμένου, που πραγματοποιήθηκε από τις “Εμφύλες Αταξίες” στον προαύλιο χώρο της Rosa Nera, με θέμα την διερεύνηση του φύλου, του κοινωνικού ρόλου και της αλληλεπίδρασής τους στην καθημερινότητα.
09/06/2020

Δεξιά πάνω: Πορτή αντίστασης και αλληλεγγύης με την ομάδα παραδοσιακών χορών του Θερσίτη και τη συμμετοχή των Yar Aman, 09/05/2015

Δεξιά κάτω: Θεατρική παράσταση από την ομάδα Τσιριτσάντσουλες στα γενέθλια της κατάληψης.
05/07/2020

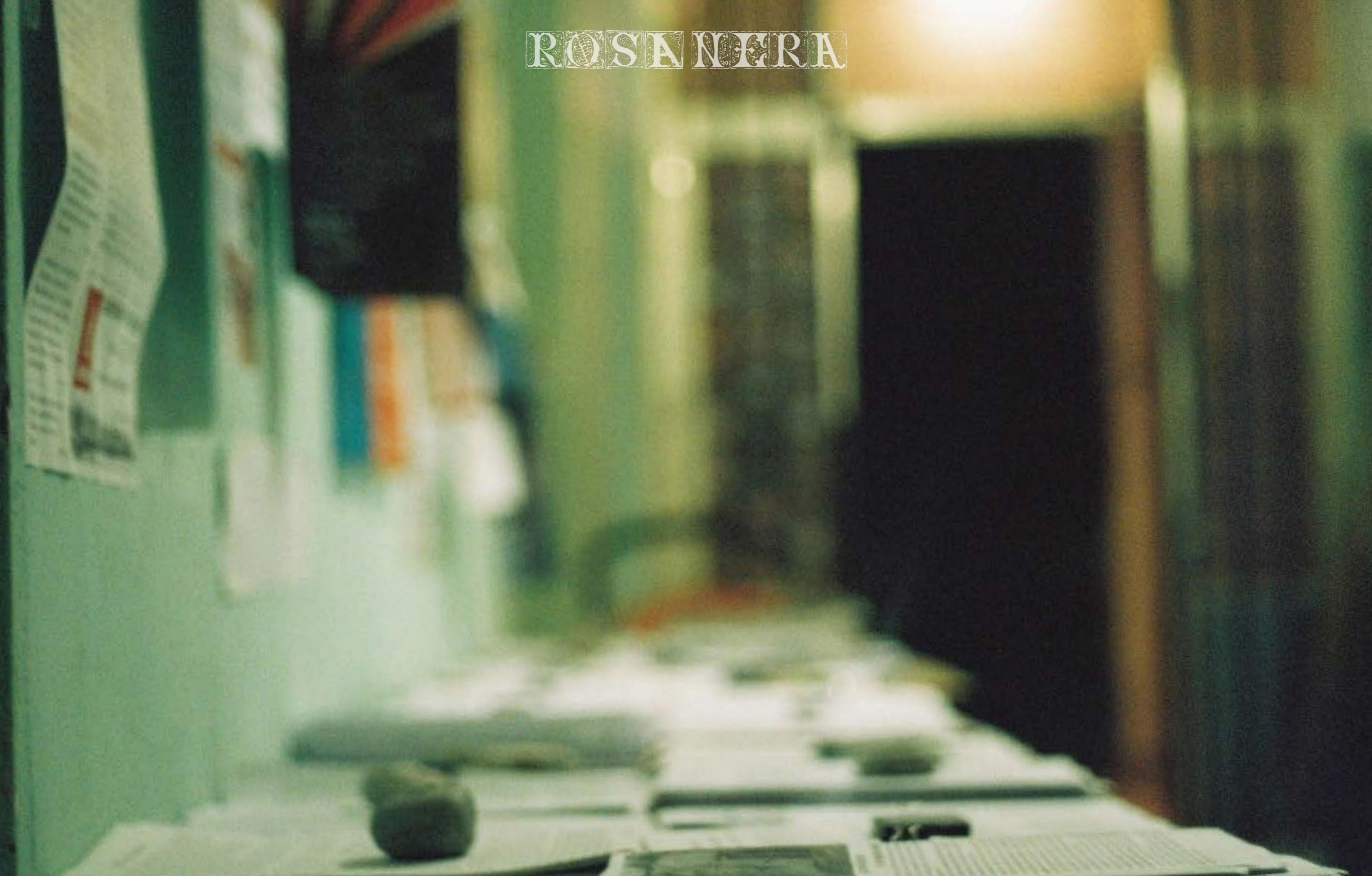

Λαβύρινθος από Cob

Το 2017 ήρθε η ιδέα να φτιαχτεί μια κατασκευή από κομπ στην αυλή για τα παιδιά. Δεν προϋπήρχε ούτε μορφή, ούτε χρήση, μόνο η αρχή ότι θα χτιζόταν με φυσικά υλικά. Πρώτα συζητήθηκε το αρχιτεκτονικό σχέδιο, που κατέληξε σε κάτι το λαβυρινθώδες, με βάση τη σπείρα, που να καταλήγει σε ένα υπερυψωμένο πυργάκι - ένα μπελβεντέρε. Ήρθε ένας μάστορας και έκανε ένα σεμινάριο πέτρας, για τη θεμελίωση. Μετά ήρθε μια μαστόρισσα και έδειξε την τεχνική του κομπ, χτίσιμο με πηλό και άχυρο και κατόπιν τον ασβεστοσοβά, καθώς ο λαβύρινθος θα έτρωγε μονίμως το θαλασσινό αγιάζι.

Τέλος, ένας οργανοποιός επιμελήθηκε της ξυλοκατασκευής του μικρού “ορόφου”.

Μετά από αρκετούς μήνες και κάποια χέρια σοβά επιπλέον, ολοκληρώθηκε αυτή η κατασκευή από κομπ, στην αυλή για τα παιδιά.

Διάδρομος εισόδου

Στην είσοδο του κτηρίου βρίσκεται έντυπο υλικό (κείμενα, μπροσούρες, αφίσες) από τη συνέλευση της κατάληψης
κι από άλλες ομάδες και εγχειρήματα ανά την Ελλάδα.

Στο πρώτο πλάνο, λοιπόν, βρίσκεται η εκφορά λόγου βασισμένου σε τεκμήρια και επιχειρήματα, μέσα από το πρίσμα των
κοινωνικών αγώνων, των επισφαλών ζωών και όσων προκρίνουν την κριτική σκέψη ως το χαρακτηριστικό στοιχείο της πολιτικής
και πολιτισμικής κουλτούρας.

ROSA NEGRA

Η συλλογική κουζίνα

Η συλλογική κουζίνα αποτελεί μια ευέλικτη δομή. Λειτουργεί καθημερινά στα πλαίσια της συλλογικής κατοίκησης ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες τόσο όσων διαμένουν και δραστηριοποιούνται μέσα στο κτήριο, όσο και εκείνων που επιθυμούν να μαγειρέψουν περιστασιακά, ή απλώς να φάνε παρέα.

Η κουζίνα αποτελεί συνεκτικό παράγοντα της καθημερινότητας ως πεδίο κοινωνικοποίησης, ενώ αποκτά αυτόν τον χαρακτήρα ακόμα περισσότερο όταν συμπεριλαμβάνεται στον προγραμματισμό ανοιχτών εκδηλώσεων, όπως στο καφενείο, στο πέρας πολιτικών ή καλλιτεχνικών εκδηλώσεων ή στο κυριακάτικο γλέντι την τελευταία ημέρα του ετήσιου εορτασμού των γενεθλίων της κατάληψης.

Το αίθριο κι η καθημερινότητα

Το αίθριο είναι ένας πολυλειτουργικός χώρος. Είναι, καταρχάς, το κέντρο του κτηρίου, και το πέρασμα για να πάει κανείς οπουδήποτε. Είναι ευρύχωρο και συνεπώς φιλοξενεί πολλές χρήσεις, όταν ο καιρός το επιτρέπει, τόσο οργανωμένες όσο και αυθόρυμπες, μέσα στο συνεχές της καθημερινότητας. Η καθημερινότητα στον χώρο της κατάληψης είναι μια δυναμική κατάσταση που επαφίεται στις ανάγκες και τις επιθυμίες όσων συμμετέχουν, φιλοξενούνται, επισκέπτονται, στηρίζουν ή και βρίσκουν καταφύγιο στο εγχείρημα. Μια πτυχή της προκύπτει από τη συλλογική κατοίκηση του κτηρίου, η οποία αποτελεί ένα πείραμα εφαρμογής του πολιτικού προτάγματος στην καθημερινή ζωή και τη συλλογική εργασία, που τείνει προς το μοίρσμα και την φροντίδα, τον συγκερασμό των πολιτισμικών διαφορών και την έμπρακτη αλληλεγγύη.

Μια άλλη πτυχή της καθημερινότητας του κτηρίου είναι οι προγραμματισμένες δράσεις από την ανοιχτή πολιτική συνέλευση και από τις δομές που λειτουργούν στο κτήριο, οι οποίες κοσμούν με το περιεχόμενό τους, αλλά και πλαισώνουν πολιτικά την καθημερινότητα της κατάληψης ως ένα μωσαϊκό από συναντήσεις, αλληλεπιδράσεις και συνεργασίες. Από τις ομάδες εργασίας κειμένων ή εκδηλώσεων, τα ραντεβού αφισοκόλλησης, το σφουγγάρισμα της αίθουσας πριν το μάθημα των παραδοσιακών χωρών ή των πολεμικών τεχνών, του θαμώνα της αυλής που θέλει να φορτίσει κάπου το κινητό του, την πρόβα των μουσικών και των θησηοπιών, των αυθόρυμπων συζητήσεων - η αίσθηση οικειότητας με το εγχείρημα είναι κοινή για όλους και όλες τους συνυπάρχοντες, παρά, αλλά και ακριβώς λόγω, της διαφορετικής εμπλοκής και σύνδεσης του καθενός και της καθεμιάς με τον λόφο Καστέλι και την Rosa Nera.

Βιβλιοθήκη 451

Η βιβλιοθήκη 451 της κατάληψης Rosa Nera στήθηκε από το ανταγωνιστικό κίνημα των Χανίων. Μια υποδομή με χιλιάδες βιβλία, περιοδικές εκδόσεις, συλλογικά έντυπα, fanzine. Βασικός στόχος μας δεν ήταν η δημιουργία ενός ακόμα τόπου συνάντησης για αναγνώστριες κι αναγνώστες που δανείζονται βιβλία (ήταν και αυτός).

Κάθε βιβλίο στα ράφια της αποτελούσε μια κριτική, μια σκέψη, μια πρόταση για την ανατροπή του κόσμου της εκμετάλλευσης, αλλά και ταξίδι.

Στους 451 βαθμούς Fahrenheit αναφλέγεται το χαρτί.

Όχι όμως όσα ειπώθηκαν και τυπώθηκαν πάνω του.

Οι αναγνώσεις εκείνες που μας ενέπνευσαν, ανυπομονούν να πραγματωθούν.

Παιδικό στέκι

Θέλαμε να βρεθούμε και να παίξουμε. Σε ένα χώρο που να κάνει για παιδιά και να μας χωράει. Ελεύθερο από το πάρε-δώσε των χρημάτων. Κάπου που να μπορούμε να συναντηθούμε όταν κάνει κρύο, βρέχει, φυσάει.

Να μοιραστούμε τις μικρές καθημερινές μας εμπειρίες, τις χαρές και τις δυσκολίες μας.

Αλλά κυρίως να παίξουμε. Μικροί και μικροί και μεγαλοί.

Έτσι γεννήθηκε το παιδικό στέκι στη Rosa Nera, που ανταποκρινόταν στην απλή και μεγάλη μας επιθυμία και ανάγκη: Συνάντηση για παιχνίδι.

Χαριστικό παζάρι

Το χαριστικό παζάρι είναι μια αντι-εμπορευματική και αλληλέγγυα δομή ανταλλαγής αντικειμένων, κατά κύριο λόγο ρούχων και παπουτσιών. Στόχος του είναι η αμφισβήτηση του σχήματος “καταναλώνω άρα υπάρχω”, όπως και η αντίσταση μέσω του χαρίζειν ενάντια στην υποταγή της αγοραπωλησίας. Το χαριστικό παζάρι κατά καιρούς μεταφερόταν σε διάφορες γειτονιές και πάρκα, ενώ άλλοτε στέλνονταν ρούχα σε φυλακές, κέντρα κράτησης και άλλες δομές

Θέατρο

“...Είναι, που λες, ένα μικρό θεατράκι. Αν κάνεις έτσι, να μπεις με τα φώτα σβηστά, μπορεί να τρομάξεις. Αν μπεις όταν δεν υπάρχει ψυχή, τα μάτια σου γουρλώνουν μπας και βρουν λίγο φως και σταματήσει το χτυποκάρδι.

Είναι όμως εκείνες οι φορές - οι δικές μας φορές - που όλα τα φώτα ανάβουν και μας λούζουν.

Που τα δάκρυα δεν κρατιούνται από τα γέλια. Που οι ιδέες ξεπετάγονται η μια μετά την άλλη. Που με την επιμονή μας οι ιδέες παίρνουν σώμα. Που επιμένουμε να κάνουμε βήματα μαζί.

Να βάζουμε στην άκρη τα μικρά, τα καθημερινά και να συνυπάρχουμε.

Αυτό το μαζί, μας έχει κάνει να οργώσουμε χιλιόμετρα, να νικήσουμε φόβους, να ξεπεράσουμε προβλήματα και συγκρούσεις, να κοιτάξουμε το χρόνο κατάματα, να νικήσουμε και να νικηθούμε.

Αυτό το μαζί, μας έχει κάνει να πούμε δυνατά το NAI στην έκθεση, στο δημόσιο, στο ελεύθερο και να αφήσουμε τα ασφαλή, ιδιωτικά μας καταφύγια. Είναι οι φορές που η καθημερινότητα μοιάζει μια στάλα πιο ανάλαφρη.

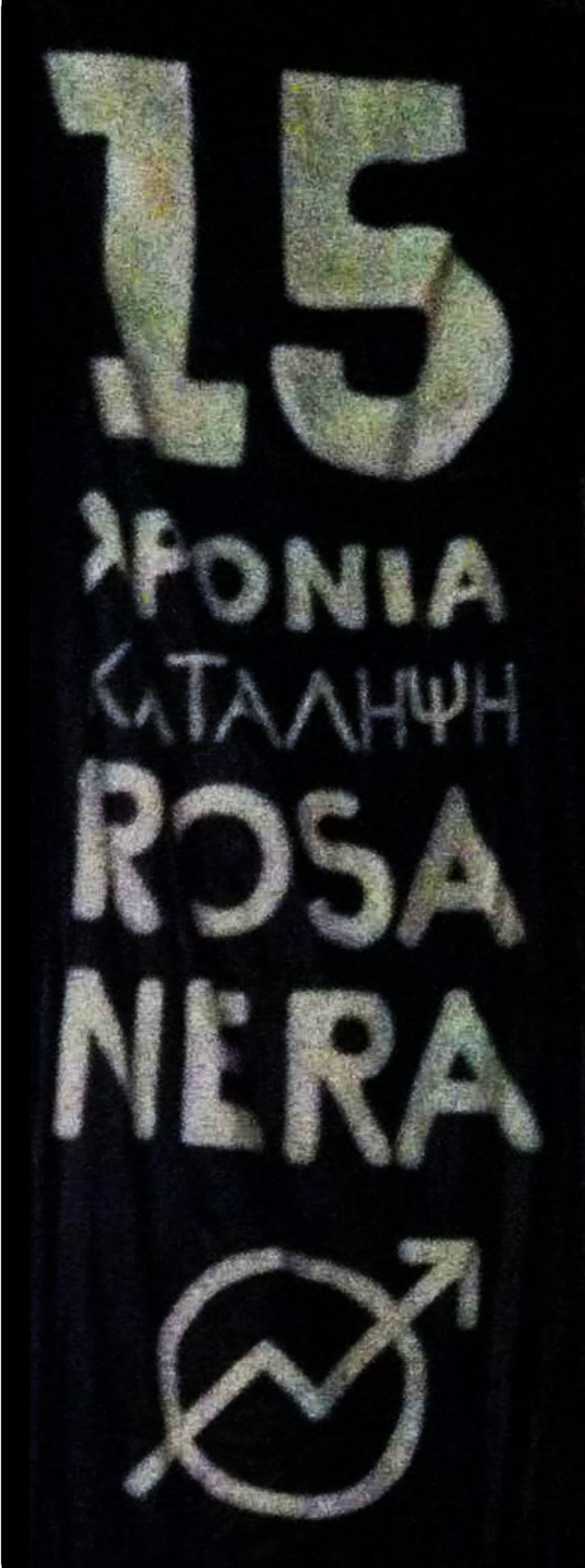
Αν όλα αυτά είναι δυνατά στο σπιτικό του καθένα, εκεί που ο καθένας αισθάνεται ασφαλής, τότε NAI!

Η Ρόζα Νέρα είναι και θα είναι το σπίτι μας!

Η Ρόζα της φωνής. Η Ρόζα των κοινωνικών αντανακλαστικών. Η Ρόζα της ζωντάνιας.

Η Ρόζα του μοιράσματος. Η Ρόζα των ηλιοβασιλεμάτων. Η Ρόζα των γλεντιών. Η Ρόζα του πολιτισμού. Η Ρόζα η δικιά μας!...”

Κείμενο υποστήριξης για τη “Ρόζα Νέρα” από τη θεατρική ομάδα “Δέσπολλες”

Γενέθλια

Κάθε χρόνο, κάθε Ιούνη, για 16 χρόνια, στηνόταν ένα μεγάλο τραπέζι κι ένα ακόμη μεγαλύτερο γλέντι στην αυλή της Rosa Nera. Η πρόσκληση ήταν ανοιχτή προς όλη την πόλη. Η βραδιά ξεκινούσε με εκδηλώσεις, συζητήσεις, συναυλίες και παιχνίδια, ώσπου κατέληγε σ' ένα φαγοπότι με κυκλικούς χορούς μέχρι πρωίας. Δεν υπήρχαν θεατές και πρωταγωνίστριες. Χωρίς διαμεσολαβήσεις και προκαθορισμούς, σκαρώναμε τη γιορτή από κοινού. Στη μάζωχη γύρω από κοινά τραπέζια, μέσα στις συμφωνίες των τραγουδιών, ντόπιοι και ντόπιες, και μετανάστες και μετανάστριες, φθάναμε στη μέθεξη. Οι ρίζες μας δεν μας καθήλωσαν σε εθνικές εμμονές αλλά συναντήθηκαν μέσα στις γεύσεις και τους χορευτικούς βηματισμούς κι έπλεξαν τη συλλογική μας σκέψη. Τη βάση μας. Μακριά από εμπορευματοποιημένα γλέντια και επιβεβλημένες παραδόσεις, μέσα στις αυτοοργανωμένες μας γιορτές.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις

Μεγάλο κεφάλαιο στη Rosa Nera αποτελούσε ανέκαθεν ο “πολιτισμός” - η έκφραση κι η δημιουργία, αυτοδιαχειριζόμενα, αντιεμπορευματικά, ερασιτεχνικά και με μέριμνα τόσο για το ίδιο το “περιεχόμενο”, όσο και για την κατάσταση που δημιουργείται με την έκφρασή του στο “κοινό”.

Οι περιπτώσεις όπου ομάδες ή άτομα που έχουν δημιουργήσει, εκθέσει και απολαύσει καλλιτεχνικά δρώμενα, συναυλίες, θεατρικά, κινηματογραφικές προβολές, κουκλοθέατρο, βιβλιοπαρουσιάσεις κλπ είναι πραγματικά πάμπολλες, όπως είναι κι περιπτώσεις που ο χώρος της κατάληψης χρησιμοποιείται για πρόβες, μαθήματα, εξάσκηση ή για όλες τις συνελεύσεις των συλλογικοτήτων της πόλης που χρειάζονται για να οργανωθούν όλα αυτά.

Στις φωτογραφίες:

- Το βαν με την έκθεση εικαστικών στο Tsurai 2, το ετήσιο φεστιβάλ της ομάδας “Μουσικής Αμηχανίας” το 2019
- Συναυλία στην αυλή από τη μουσική συλλογικότητα Yaraman
- Συναυλία των Lost Bodies, στα 16 γενέθλια της κατάληψης
- Παράσταση κουκλοθεάτρου στο αίθριο
- Εξάσκηση ακροβατικών σε πανιά στο χώρο του θεάτρου
- Μια στιγμή από το εβδομαδιαίο μάθημα παραδοσιακών χορών

Εργασίες συντήρησης

Το κτήριο γίνεται σεβαστό ως προς την ιστορική σημασία του.

Διατηρείται η πρόσβαση και η ομαλή σχέση με τους εργάτες της αρχαιολογίας, ο σεβασμός στα ιδιαίτερα τυπολογικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά του κτηρίου και οι συνεχείς εργασίες συντήρησης. Άλλα, ακόμα περισσότερο, δίνεται έμφαση στις ίδιες τις κοινωνικές σχέσεις που χτίζονται στο εδώ-και-τώρα, εντός αυτού και το διαμορφώνουν.

Η αλήθεια είναι πως μόνο η κατάληψη μπορεί να εγγυηθεί απρόσκοπτα τη διενέργεια εργασιών της Αρχαιολογίας στο χώρο, ενώ, όλες οι άλλες προτάσεις - όντας εμπορευματικές - ουσιαστικά αποκλείουν κάθε ανασκαφική εργασία με διάρκεια.

Παρακάτω, μερικές παρατηρήσεις για τις εργασίες που εκτελέστηκαν τα τελευταία 16 χρόνια.

- η χρήση όχι μόνο δεν διατάραξε αλλά συνέτεινε στη διατήρηση της λειτουργίας του κτιρίου ως τοπόσημο για την πόλη των Χανίων
- οι όψεις δεν αλλοιώθηκαν ως προς τα ανοίγματα ή τις αποχρώσεις των χρωματισμών
- δεν διαταράχθηκε στο ελάχιστο η τυπολογία του κτίσματος. Αναλοίωτο παραμένει και το κεντρικό αίθριο ακόμη και μετά από τις αναστρέψιμες αναστηλωτικές ενισχύσεις που πραγματοποιήθηκαν για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια επισκεπτών και διαμενόντων
- εκτελέστηκαν επιφανειακές εργασίες για την αποκατάσταση εκτεταμένων φθορών, χωρίς επεμβάσεις στο φέροντα οργανισμό του κτιρίου
- η ανακατασκευή λουτρών κρίθηκε αναγκαία για να καλύψει τις διευρυμένες ανάγκες του εγχειρήματος
- οι επιδιορθώσεις της στέγης συντελέστηκαν χωρίς να τροποποιούν το ύψος και τον όγκο του υφιστάμενου κτιρίου και διαδραμάτισαν ουσιαστικό ρόλο στη διατήρηση των εγκαταστάσεων
- διαμένοντες και επισκέπτες προέβησαν σε εργασίες διατήρησης με ίδιους πόρους, χωρίς καμία χρηματοδότηση από θεσμικούς φορείς.

ROSENGER

Πραγμάτων του "MAZI"

Αυτοοργανωμένο έργαστρο Pantelis

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖόμεν φάρμα-Καλλιέρχεις

Κέντρο περιβαλλούρας

ΠΙΣΤΑ SKATE-BMX

Σεντρός πίτα για μικρούς και μεγάλους
ραπτομηχανή απελί

Αυτοδιαχειρίζομενες εστίες
φοιτηών κρατικών
ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων

ROSA NERA

κουκλοθεάτρο στην
αυλή της Ρόζας

Τυπογραφείο

αυτοοργανωμένο
κιγκηματογραφικό έργαστρο

INSTRUMENT LIBRARY

σιουνίλιο μουσικής

3d printer

Παιδική χαρα-μπλασκετάκι

Εχενδεριακό σχολείο

A space where influential artists/musicians
can come by to hold workshops/artist talk!

Αυτοοργανωμένη χαρά

Αυτοοργανωμένο Έργαστρο Ζωγραφικής

Το μέλλον

Από την πρώτη στιγμή που δέχτηκε επίθεση η Rosa Nera, συναντηθήκαμε στο δρόμο, εκφράζοντας την αλληλεγγύη μας, ανταλλάξαμε εμπειρίες, απόψεις, επιθυμίες, ζυμωθήκαμε. Ψηλαφίσαμε ομοιότητες και διαφορές και, μετά από πέντε ολόκληρους μήνες, συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για το πιο απλό αίτημα: να είμαστε όλοι εμείς, οι κάτοικοι αυτής της πόλης, διαμορφωτές του Δημόσιου - όχι κρατικού - χαρακτήρα του Λόφου Καστέλι. Το παρόν τεύχος είναι κι αυτό αποτέλεσμα αυτής της συλλογικής δουλειάς. Κι όμως, αυτή η συνάντηση δεν τελειώνει εδώ! Ό,τι κι αν γίνει, η Ρόζα θα είναι, με τη δική μας συλλογική θέληση, κάτι ανοιχτό που η λειτουργία του θα βασίζεται στην παρουσία όλων μας. Το παρόν σχέδιο, λοιπόν, αλλά και το παραπάνω "λεύκωμα", δεν είναι παρά ένας μετεωρισμός, ένα βήμα που μας καλεί σε μια μεγαλύτερη συνάντηση.

Το κυριότερο: μια συνάντηση χωρίς αποκλεισμούς.

Αυτό που όμως θεωρούμε κληρονομιά των 16 χρόνων, είναι να παραμένει η συνάντηση αμεσοδημοκρατική, δηλαδή χωρίς εκπροσώπους, χωρίς διαμεσολαβητές και χωρίς "σημαντικούς" κι "ασήμαντους", όπου ο καθένας κι η καθεμιά θα καταθέτει προς ανοιχτή συζήτηση το κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό του όραμα, ή απλώς την ανησυχία του.

'Όπως γινόταν τα τελευταία 16 χρόνια, δεν πρόκειται να περιμένουμε από κανένα δημοτικό ή κρατικό προϋπολογισμό να χρηματοδοτήσει την αποκατάσταση των φθιορών που προκάλεσε η ιδιωτική Εταιρία στο σύντομο διάστημα της παραμονής της. Θα το κάνουμε όπως γνωρίζουμε με συλλογικούς πόρους, προσωπική δέσμευση και εργασία.

Παραπάνω, αναγράφονται μερικές μόνο ιδέες για επιπλέον χρήσεις στο συγκρότημα του λόφου Καστέλι, γραμμένες από διάφορεταικούς ανθρώπους που βλέπουν τους/τις εαυτούς/ές τους εντός του εγχειρήματος.

ROSA NERA

Συνέλευση
Αλληλεγγύης στην
κατάληψη
ROSA NERA

Όλα για όλους,
τίποτα δικό μας

Λόφος Καστέλι,
Χανιά, 02/2021